

Lech Krzyżanowski

I narada dyrektorów instytucji i przedsiębiorstw konserwatorskich z krajów socjalistycznych

Ochrona Zabytków 30/3-4 (118-119), 163

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dobnych sesji problemowych w zakresie konserwacji zabytków, ponieważ umożliwiają one wymianę poglądów i przedyskutowanie aktualnych problemów. Wypływała też ponownie pilna sprawa uporząd-

kowania terminologii konserwatorskiej (W. Slesiński). Wydział Konserwacji Dzieł Sztuki ASP w Warszawie zamierza opublikować materiały z sesji oraz kontynuować w przyszłości organizowanie podobnych

spotkań na temat innych, żywotnych problemów konserwacji zabytków.

Bolesław Bielawski

I NARADA DYREKTORÓW INSTYTUCJI I PRZEDSIĘBIORSTW KONSERWATORSKICH Z KRAJÓW SOCJALISTYCZNYCH

Spotkanie odbyło się z inicjatywy dra Tadeusza Połaka, Naczelnego Dyrektora Zarządu PP Pracowni Konserwacji Zabytków, okazją stało się zaś 25-lecie działalności PKZ. Udział w naradzie wzięli naczelnicy dyrektorzy lub ich zastępcy z następujących krajów: Bułgarii, Czechosłowacji, Polski, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Rumunii, Węgier i Związku Radzieckiego. W dniach 21 i 22.III. 1977 r. obrady toczyły się w Warszawie. Następnie dokonano objazdu na trasie Toruń—Kielce—Kraków, a w dniu 28.III. odbyła się finałna dyskusja w Warszawie. W obradach uczestniczył dr Bohdan Rymaszcwski, Generalny Konserwator Zabytków, członkowie Rady Naukowo-Konserwatorskiej przy Naczelnym Dyrektorsze Zarządu PKZ oraz dyrektorzy Zarządu PKZ.

Strona polska przedstawiła następujące referaty związane z działalnością PKZ: Tadeusz Połak: *Organizacja budownictwa konserwatorskiego*; Stanisław Brzostowski: *Problemy szkolenia konserwatorskiego*; Klemens Koczorowski: *Koordinacja prac budowlano-konserwatorskich w obiekcie zabytkowym*; Jan Kowalski: *Warunki ekonomiczne działalności przedsiębiorstwa, systemy plac.*

Referatom towarzyszyła bogata i ożywiona dyskusja (język: polski, niemiecki, rosyjski i francuski, jednocześnie tłumaczone), kontynuowana w trybie roboczym w trak-

cie objazdu i zwiedzania prac konserwatorskich oraz w trakcie podsumowania zjazdu. Wszystkie delegacje dokonały szerokiej wymiany informacji, zgłosiły wiele wniosków i postulatów. Zanim zostaną one wydane w specjalnym numerze periodyku PKZ, nieodzowne jest zwrócenie uwagi na niektóre aspekty dyskusji.

W szczególności podkreślono doniosłość tego pierwszego spotkania, wyrażając uznanie dla inicjatywy PKZ. Wszyscy uczestnicy podkreślali konieczność znacznego zacieśnienia współpracy organizacji i przedsiębiorstw konserwatorskich naszych krajów. Działania te winny obejmować w zasadzie całą problematykę — od wymiany aktów prawnych, programów szkoleniowych, instrukcji merytorycznych, wzorców i schematów systemów ekonomicznych, po pełniejszą niż dotąd wymianę bezdewizową i systematyczne spotkania na różnych szczeblach specjalistów i dyrekcji. Podnoszono potrzebę przedyskutowania założeń wspólnego ośrodka szkoleniowego, który stałby się centrum doskonalenia i kształcenia kadr specjalistycznych, a także podejmowałyby inicjatywy o znaczeniu ponadnarodowym.

Potrzeba zacieśnienia współpracy między organizacjami krajów socjalistycznych wynika z wielu przesłanek. System społeczno-prawny naszych krajów pozwala nam wiele zagadnień nie tylko porównywać, lecz i realizować w sposób zbliżony. Zwłaszcza podstawowe znaczenie mają

zagadnienia legislacyjne, systemy narodowych planów ekonomicznych rozwoju, wychodzące ze wspólnych podstaw ideowych programy rozwoju kultury, w których ochrona zabytków zajmuje poczesne miejsce. Jest to dziedzina, w której kooperacja może wszystkim uczestnikom przynieść istotne korzyści. Zamierzone zacieśnienie współpracy między konserwatorskimi organizacjami krajów socjalistycznych nie umniejsza współdziałania z innymi organizacjami międzynarodowymi, zwłaszcza w tych krajach, gdzie ich istnienie realnie wpływa na praktykę konserwatorską.

Trudno przecenić znaczenie tego spotkania. Bez przesady można powiedzieć, że dokonano kroku milowego na drodze ku ulepszeniu praktyki i teorii konserwatorskiej. Dodać trzeba, że idea takiego spotkania już przed laty była wysuwana przez PKZ, gdzie potrzebę takiej kooperacji odczuwano szczególnie intensywnie. Najbliższe miesiące wypełnią intensywne działania w zakresie wymiany materiałów, dalszego uzgadniania poglądów i przygotowywania kolejnych propozycji na drugą naradę. Będzie ona również zorganizowana przez Zarząd PKZ pod auspicjami Ministerstwa Kultury i Sztuki. Wszyscy uczestnicy spotkania wyrażali nadzieję, że w trakcie kontynuacji roboczych kontaktów będzie już można podjąć wiele wspólnych ustaleń.

Lech Krzyżanowski